

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 11, nr. 119. Tiraj: 1000 exemplare

7 /2019

**DESCOPERȚI POVEȘTILE APEI:
UZINA DE APĂ INDUSTRIALĂ**

**BRICUL MIRCEA: CINCI MĂRI,
UN OCEAN ȘI O ISTORIE DE POVESTE**

TOP 10 ȚĂRI POLUATE

**CAMPIONII AQUATIM:
„NOI NU CĂUTĂM MINE ANTIPERSONAL...”**

DE ZIUA GOSPODARULUI, AQUATIM A PREMIAT FIDELITATEA!

An de an, mijlocul lunii iulie (20 iulie) devine motiv de bucurie și emoție pentru cei care lucrează în domeniul companiilor de interes public, odată cu sosirea zilei dedicate lor în exclusivitate, numită Ziua Gospodarului.

Aquatim a stabilit, în timp, o tradiție frumoasă, prin organizarea de evenimente ample, de socializare și bună dispoziție, cu participarea sutelor de angajați și a managementului de top al companiei, într-o atmosferă căreia sigur îi vom duce dorul până la ediția viitoare.

Fideli principiului „Zâmbetul este fericirea care se află chiar sub nasul tău”, Ziua Gospodarului la Aquatim a fost una care a abundat în el/ele.

Evenimentul din acest an a avut și o parte inedită, deopotrivă emoționantă, pentru că cei mai longevivi și fideli angajați ai companiei au fost răsplătiți, public, în fața colegilor lor, cu Certificate de Apreciere și cu un cadou surpriză: caricaturi realizate de maestrul Ștefan Popa Popa's! „Campionii” noștri lucrează de 35, 40, chiar 46 de ani, în echipa Aquatim, cu același drag și dedicație evidentă. Bucuria lor a fost majoră, recunoștința deopotrivă.

Așadar, o îmbrățișare mare și-o urare pe măsură, spusă din suflet merg către: Dan Șimândan, Marcel Ungurianu, Nicolae Ghelsingher, Emil Jurchiș, Dumitru Prisecaru, Dan Beșliu, Petru Cojaia, Emil Alexa, Liviu Anghel, Ladislau Balasz, pentru contribuția profesională și loialitate.

Pe clienții noștri îi asigurăm că seriozitatea și implicarea rămân cuvinte de ordine perene pentru Aquatim, mulțumim pentru susținere!

Crenguța RADOSAV

DELEGAȚIA COMISIEI EUROPENE ÎN VIZITĂ LA AQUATIM

Aquatim a primit, în luna iulie, vizita reprezentanților Comisiei Europene și Ministerului Fondurilor Europene, responsabili de managementul investițiilor din programe europene. Delegația, compusă din Carsten Rasmussen, șeful Unității pentru România din cadrul DG Regio, Florentina Tăutu, manager de program CE, Cezar Caleap, secretar de stat în Ministerul Fondurilor Europene și Cătălin Balan, director general al Autorității de Management POIM din cadrul aceleiași instituții, au avut mai multe întâlniri de lucru în Timiș, discuțiile vizând cu precădere investițiile din cadrul Programului Operațional Infrastructură Mare

Directorul general Aquatim, Ilie Vlaicu, a prezentat delegației CE detalii despre proiectul regional cu finanțare POIM, aflat în derulare. Investițiile ce vor fi realizate de Aquatim, în valoare de 180 de milioane de Euro, sunt destinate localităților cu peste 2.000 de locuitori din județ și includ 22 de stații de tratare a apei, 483 km de conducte de alimentare cu apă, 6 stații de epurare, 412 km de rețele de canalizare și un sistem SCADA regional, de monitorizare și control automatizat, de la distanță, al stațiilor. Lucrările se vor desfășura în perioada 2019-2023.

Managerul Aquatim a prezentat oaspeților și aspecte legate de programele de cercetare și dezvoltare profesională ale Aquatim și fundației sale, Aquademica.

„Vă felicit pentru modul în care reușiți să vă implicați în cercetare și să atrageți finanțări pentru astfel de proiecte. Vă încurajez totodată să continuați pe această direcție, deoarece Uniunea Europeană este deschisă la a oferi fonduri pentru cercetare în domeniul alimentării cu apă”, a spus reprezentantul CE, Carsten Rasmussen.

Finalul întâlnirii a adus cu sine o atmosferă animată, odată cu prezentarea vechilor hărți ale sistemului de apă și canalizare din Timișoara, primite anul acesta din partea Primăriei München. Hărțile, realizate cu măiestria și migala specifică începutului de secol XX, când mâna omului desena cu o acuratețe incredibilă orice detaliu, au fost primite cu mult entuziasm de musafiri, impresionați de faptul că Timișoara dispunea, la momentul respectiv, de o rețea de canalizare atât de bine realizată încât a servit ca model pentru alții.

Crina CHIRILĂ

SATE TIMIȘENE, ÎN PERICOL DE A RĂMÂNE FĂRĂ APĂ

Gazon verde sau apă la duș, dimineța? Aceasta este întrebarea pentru locuitorii unor sate timișene, în pericol de a rămâne fără apă la robinet, în sezonul cald. Astfel de situații apar, sistematic, în localitățile cu resurse limitate de apă și consumuri sezoniere foarte mari, cum ar cele pentru udatul grădinilor sau spațiilor verzi.

Un exemplu recent este localitatea Pișchia, unde s-au înregistrat consumuri foarte mari, pentru irigarea zonelor verzi și a grădinilor. Sistemele automatizate de irigații pornite seara, când cererea de apă este mare, sau noaptea, când se face acumulare în rezervor, au epuizat, practic, toată rezerva de apă potabilă a localității. Compania de apă a fost nevoită să ia măsuri, oprind în câteva rânduri distribuția apei pe timpul nopții, după 10 seara, pentru a acumula în rezervor, ca locuitorii

din Pișchia să aibă apă la robinet, dimineța.

În pericol sunt și alte localități timișene unde resursele existente sau sistemele de apă subdimensionate nu pot acoperi astfel de consumuri, cum ar fi Giarmata Vii, Cerneteaz, Bencecu de Sus, Ianova, Remetea Mare, Recaș, Sânandrei, Șag, Dragșina. Orice consum peste medie de apă potabilă poate afecta alimentarea întregii localități. Aquatim recomandă consumatorilor să folosească cât mai puțin apă potabilă pentru irigații sau să apeleze la surse alternative, mai ieftine, cum ar fi forajele sau colectarea apei de ploaie.

Folosirea rațională a resurselor și prevenirea risipei este o responsabilitate comună, a companiei de apă și a consumatorilor. Societatea Aquatim face tot ce ține de competența sa tehnică pentru a asigura necesarul de apă în localitățile „sensibile” – forajele și rețelele din exploatare sunt inspectate cu regularitate pentru a preveni avariile, iar pe timp de noapte se refac stocurile din rezervoare.

Aquatim a preluat, în mai multe localități, sisteme insuficient dimensionate pentru necesarul local de apă, a făcut și continuă să facă investiții importante pentru ca și clienții săi din afara Timișoarei să beneficieze zilnic de apă de calitate corespunzătoare la robinet, 24 de ore din 24.

Loredana LEORDEAN

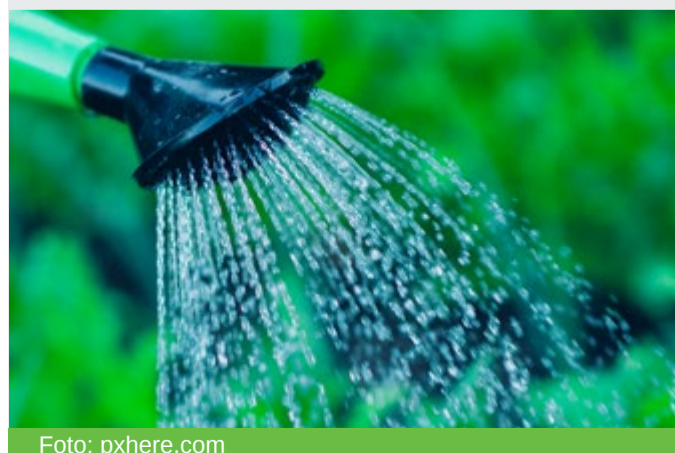

Foto: pxhere.com

CINCI MĂRI, UN OCEAN ȘI O ISTORIE DE POVESTE

Foto: wikipedia.org

AQUA
TEHNICA

Nava Școală Mircea sau Bricul Mircea, pe care toți marinarii militari ai României și-au făcut ucenicia, împlinește anul acesta 80 de ani de când a fost lansată la apă. Fascinația

pe care o generează nava, dar și subiectul cu aromă de romantism, merită transmise mai departe, pentru că vorbim despre un proiect ambițios, pus în scenă – mă rog, apă! – în vremuri care atrag priviri și admirație majoră.

La data de 17 mai 1939, a sosit în România și a intrat în serviciul Marinei Militare nava-școală „Mircea”, velier cu trei catarge, având o înălțime de 44 de metri, cu 23 de vele ce însumează o suprafață totală de 1.750 metri pătrați. Construcția lui s-a derulat între anii 1938-1939, la Șantierul Naval Blohm und Voss din Hamburg, Germania. Nava a fost botezată „Mircea”, ca și înaintașul său, „Bricul Mircea” (1882-1944), purtând numele domnitorului Mircea cel Bătrân, întregitorul Țării Românești până la „Marea cea mare”, sub domnia căruia navigația autohtonă respectiv comerțul efectuat pe mare au cunoscut o mare dezvoltare. Figura lui Mircea formează galionul navei.

BRICUL MIRCEA, DIN NOU LA DRUM

Anul acesta, pe 5 mai, bricul a plecat din portul Constanța în marșul de instrucție anual de trei luni. Când a ridicat ancora, Mircea avea la bord echipajul navei – 179 de membri, dintre care 57 de studenți ai Academiei Navale „Mircea

cel Bătrân”, 32 de elevi de la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, dar și 14 cadeți străini de la academii navale din toată lumea.

Momentul a fost unul emoționant: viitorii marinari și-au luat rămas bun de la părinți, rude, iubiți și iubite, pe dană, apoi au urcat la bordul lui Mircea, unde au fost felicitați și salutați fiecare în parte de către contraamiralul de flotilă, Mihai Panait, locțiitor al Șefului Statului Major al Forțelor Navale Române.

Mircea al nostru va traversa Marea Neagră, Marea Marmara, Marea Egee, Mediterana, Oceanul Atlantic și Marea Nordului, cu escale în porturile Siracusa, Barcelona, Almeria, Cadiz, Brest, Rouen, Haga, Hamburg, Southampton, Lisabona, Valleta și Istanbul.

TURUL LUMII, LA ORIZONT!

La 25 iunie 2019, velierul a ancorat în Hamburg, portul unde a fost lansată la apă. Două zile mai târziu, ambasadorul României la Berlin, Emil Hurezeanu, a deschis festivitățile oficiale de pe nava românească. Cinci zile a stat aceasta în portul german, fiind deschisă vizitelor publicului.

În comunicatul oficial al Ambasadei, din luna mai, s-a specificat: „Peste 70 de generații de ofițeri din mai multe țări din întreaga lume s-au antrenat la bordul navei școlare de navigație „Mircea”, de-a lungul timpului. Între martie 2021 și ianuarie 2022, velierul din România va face un tur al lumii”.

Conducerea Forțelor Navale lansează, așadar, proiectul unui marș al navei în jurul Pământului, în perioada martie 2021 - ianuarie 2022, cu escale în porturi de pe toate continentele, pentru a prezenta întregului mapamond spiritul, talentul, ambiția și valorile românești. Pentru acest eveniment extraordinar, comanda Forțelor Navale Române a lansat deja o colectă publică pentru ca misiunea să poată fi susținută financiar.

Vom urmări subiectul și vă vom ține la curent. Merită, bricul Mircea e o bijuterie istorică și culturală.

Crenguța RADOSAV

TRIBUNALUL APEI DIN VALENCIA

În fiecare joi, la ora 12, când se aud bătăile clopotului catedralei din Valencia, *La Seu*, nouă bărbați îmbrăcați în robe lungi, negre își fac apariția solemn, în piața din spatele catedralei, Plaza de la Virgen. Cei nouă reprezintă *Tribunalul Apei*, o instanță de judecată de drept cutumiar ce reglementează drepturile la apă, respectiv conflictele legate de irigații, ale fermierilor din comunitățile învecinate, din regiunea cunoscută sub numele de *Huerta de València*, unul din cele mai fertile pământuri din Europa.

Completul de judecată ia loc pe scaunele îmbrăcate în piele, dispuse în cerc și, sub privirile pline de interes ale turiștilor dar și localnicilor, cu încuviințarea președintelui, aprodul începe să cheme cazurile. „Denunciants de la Séquia de Quart!” se aude în piață de mai multe ori. Cazurile sunt chemate pe rând, din fiecare comunitate de fermieri, formate în jurul canalelor principale de irigații, în ordinea curgerii apei, începând cu Quart-ul și terminând cu Robella. Procesul are loc repede și se desfășoară complet în dialectul valencian, o varietate a limbii catalane vorbită în

regiune. Nu se întâmplă niciodată ca cei acuzați să nu se prezinte în fața Tribunalului Apei. După ce acuzatul se apără, tribunalul (mai puțin reprezentantul canalului de care aparține acesta) dă verdictul, conform statutului comunităților privind irigațiile. Pentru a asigura imparțialitatea, sentința, în cazul celor găsiți vinovați, este propusă de un reprezentant al unei comunități din stânga râului, dacă acuzatul aparține unei comunități din dreapta apei, spre exemplu.

Tradiția Tribunalului Apei, păstrată, se presupune, de pe vremea maurilor, care au construit sistemul de irigații și au transformat *Huerta* într-un paradis al agriculturii, este una a oralității. Nici în ziua de azi nu se fac consemnări scrise ale ședințelor. Harnicii fermieri valencieni au reușit să își rezolve astfel disputele timp îndelungat, simplu, eficient și beneficiind de respectul tuturor membrilor comunității.

În anul 2009, Tribunalul Apei a fost înscris pe lista UNESCO a Patrimoniului Cultural Imaterial al umanității.

Loredana LEORDEAN

TOP 10 ȚĂRI POLUATE

ECO

O estimare făcută de către Organizația Mondială a Sănătății spune că poluarea aerului provoacă circa 3.000.000 de morți anual. Aceeași organizație a făcut și un clasament al nivelului poluării, în funcție de nivelul de particule aflate în aerul.

Primul loc - **Pakistan**, unde 310.000 de decese anual sunt provocate de poluare. Abia anul trecut, guvernul pakistanez a impus companiilor industriale instalarea de filtre în fabrici și amenzi pentru mașinile ce depășesc un anumit nivel al noxelor emise.

Qatar, una dintre cele mai bogate țări ale lumii datorită petrolului și gazelor naturale, este pe locul 2. Asta întrucât exploatarea acestora este nereglementată din punct de vedere al cerințelor de mediu. Qatar se află pe primul loc în lume în ceea ce privește emisiile de dioxid de carbon, pe cap de locuitor.

Pe locul 3 al poluării aerului: **Afganistan**. Pentru încălzire, afganii folosesc combustibil de proastă calitate și poluant, iar distrugerea rețelilor de canalizare face ca în orașe excrementele să se scurgă prin canale descoperite.

Pe locul 4: **Bangladesh**. Aici, legea nu oprește companiile de textile să deverseze deșeurile în apă, iar noxele emise în aer care sunt atât de puternice, încât localnicii suferă de amețeli.

Pe locul 5 este **Egiptul**, capitala Cairo fiind socotit nu doar un oraș supraaglomerat și mirositor, ci și cel mai poluat fonic oraș din lume.

Emiratele Arabe Unite, pe locul 6, suferă și ele din cauza poluării aerului, însă noxelor rezultate din activitatea industrială li se alătură efectele furtunilor de nisip din zonă.

Pe locul 7 este Mongolia care, deși are o populație scăzută și activități industriale mai lejere, este poluată de cărbunele folosit în toate gospodăriile pentru încălzire. Iarna, în capitala Ulan Bator, noxele din aer au depășit de 130 de ori normele internaționale admise.

Locul 8 este acordat **Indiei** din cauza nivelului poluării din marile sale orașe, printre cele mai poluate ale lumii.

Bahrain este și el sever afectat de furtunile de nisip și ocupă locul 9.

Locul 10 revine **Nepalului**, unde activitatea industrială este necontrolată de autorități și face aerul irespirabil.

România stă, comparativ cu acest top, foarte bine. Să mai luăm o gură de aer curat!

R.Ș.

Foto: pxhere.com

UN LOC DE POVESTE: UZINA DE APĂ INDUSTRIALĂ

În cartierul Crișan, în apropierea Begăi, mascată de o perdea de vegetație, se află fosta Uzina de apă industrială a Timișoarei, o mică comoară pentru cei pasionați de arhitectură sau interesați de istoria orașului. O comoară descoperită, în miez de vară, de cei peste 50 de participanți, mari și mici, cu ocazia turei de vizitare a uzinei, din luna iulie.

O inițiativă a fundației Aquadematica și Asociației Urban Survey, susținută de Aquatim, turele de vizitare ale stațiilor vechi de tratare, prezentate sub sloganul „Descoperiți poveștile apei”, au fost foarte bine primite de publicul timișorean.

Am spus, așadar, vara aceasta, poveștile apei, la un loc cu poveștile orașului, împletind un fir cu care i-am ghidat pe călătorii noștri în „salturile” în timp, de la un moment și personaj de referință la altul. Am descoperit împreună, la pas, întâi Uzina de apă nr. 1 din Ciarda Roșie și apoi Uzina de apă industrială, cu pompele, bazinele și filtrele lor, cu săli înalte, scări spiralate și pardoseli mozaicate, adevărate „capsule”, în care timpul parcă s-a oprit acum mai bine de o sută de ani.

Uzina de Apă Industrială a fost construită la începutul secolului trecut, când orașul se dezvolta continuu, iar progresul tehnic și inovația erau pe val. A fost o soluție ingenioasă găsită de compania de apă din acea vreme, ACOT, pentru a deservi industria locală. Apa potabilă se obținea prin tratarea apei de subteran, la uzina din Ciarda Roșie, pusă în funcțiune în 1914. Existau o rețea, branșamente, apometre și contracte cu clienții. Doi ani mai târziu, s-a pus în funcțiune *Stabilimentul apei de stropit*, care trata apa din Bega, aflată la 200 de metri distanță, prin decantare. „Apa de Bega”, mai ușor de obținut (deci mai ieftină!) decât „apa de beut” ajungea apoi, printr-o rețea separată de conducte, către clienții săi, ulterior numiți consumatori industriali.

LA VÂNĂTOARE DE COMORI

Vizitatorii s-au transformat, pentru scurt timp, în vânători de comori, căutând, în parcul din jurul vechii clădiri, diverse obiecte ascunse, ce s-au dovedit a fi... indicii despre clienții uzinei. Căștile roșii (de jucărie!), stropitorile în miniatură, peticele de iarbă din plastic și rola de hârtie igienică le-au spus, celor mici și mari, cu toții antrenați în joc, că de apa industrială se mai foloseau, pe lângă fabrici și ateliere, pompierii, administrația orașului, pentru

a spăla străzile, a uda parcurile și zonele verzi, și uneori, chiar și consumatorii casnici, care își legau toaletele la această rețea.

Sala mașinilor, amenajată pentru vizitare, arată aproape la fel ca acum 100 de ani. Panoul de comandă, ferestrele, ușile și pardoseala sunt cele din momentul punerii în funcțiune. Povestea uzinei, cu apogeul și declinul ei „curge” pe pereții sălii, pe panouri explicative, cu texte și imagini. Participanții la tura de vizitare din iulie au avut însă ocazia de a „simți” direct istoria, răsfoind vechile registre de uzinaj. O însemnare din anii '80 ne spune că într-o noapte de revelion o fostă mare fabrică a orașului „IMT-ul”, avea liniile de producție pornite și mare nevoie de apă industrială. După anii 90, însă, clienții uzinei au dispărut, unul câte unul. Însemnările ca și „uzinajul a decurs normal și uzina s-a predat în stare închisă” sau „am făcut curat în atelier” sunt presărate când și când de câte o solicitare de la Electromotor sau vreo poveste mai neobișnuită, cum ar fi cea a mașinistului de la altă uzină de apă care a cules cireșe din cireșul de la gard, pentru că soția acestuia era gravidă...

A DOUA VIAȚĂ A UZINEI

Multe fabrici și-au închis porțile și multe din cele rămase și-au făcut propriile foraje. Societatea de transport public, care spăla tramvaiurile și autobuzurile cu apă industrială a fost, probabil, cel mai fidel client din ultimii ani. Uzina de apă industrială s-a oprit în 2007, după un veac de muncă. Acum ea trăiește o a doua viață. În incinta uzinei, în zona verde, a fost amenajat un centru educațional pentru copii, cu activități interactive cu și despre apă, bazate pe joc și experiment. Aquapic, centrul educațional deschis în 2018, primește grupuri de copii însoțite de profesori, educatori, învățători, din primăvară până în toamnă. Peste 2500 de copii au trecut deja pe la Aquapic, unii au revenit pentru activități noi sau evenimente speciale și toți au aflat, pe lângă alte lucruri fascinante despre apă, și povestea apei industriale

Uzinele vechi de apă ale Timișoarei au fost gândite și proiectate de László Székely, primul arhitect-șef al Timișoarei. Clădirile sunt o fericită îmbinare între artă și industrie, unde putem observa grija pentru detaliu și dragostea pentru armonie și proporții. În anul 2019, Uzina de apă industrială a fost înscrisă în rețeaua internațională a Muzeelor Apei, sub patronaj UNESCO.

Loredana LEORDEAN

SĂPTĂMÂNA MONDIALĂ A APEI, LA STOCKHOLM

Săptămâna Mondială a Apei este cel mai important eveniment anual pe probleme de apă și dezvoltare globală. Anul acesta, evenimentul se desfășoară la Stockholm, între 25-30 august, și va strânge aproximativ 3600 de participanți, din 130 de țări, reprezentând guverne, sectorul privat, organizații de profil, societatea civilă și mediul academic.

Săptămâna Mondială a Apei de anul acesta, organizată pentru al 29-lea an consecutiv, de Institutul Internațional al Apei din Stockholm (SIWI), are drept temă „Apă pentru societate – apă pentru toți”. Ea pune pe agendă un fapt incontestabil: criza apei, care cuprinde din ce în ce mai multe zone, poate conduce la un decalaj în creștere între cei bogați și cei săraci, dacă nu este gestionată corespunzător. În timpul evenimentului de la Stockholm se va insista pe securitatea, migrația și reducerea sărăciei, însă cele 400 de

organizații selectate să convoace sesiuni sunt libere să aleagă și alte subiecte. Orașul nordic va oferi 250 de sesiuni care acoperă domenii complexe și complete.

„Trebuie să schimbăm modul în care vedem și gestionăm apa pentru a face față acestor provocări, iar acest eveniment oferă o platformă unică pentru găsirea de soluții. Aici toți experții din domeniul apei se pot alătura liderilor și factorilor de decizie internaționali”, declară Gabriela Suhoschi, director al Săptămânii Mondiale a Apei.

„Suntem foarte bucuroși că putem atrage atât de mulți experții de vârf ai lumii, pe o gamă largă de subiecte legate de apă și dezvoltare. Săptămâna Mondială a Apei oferă o oportunitate unică de a utiliza cercetarea și dezvoltarea de ultimă oră”, dă asigurări directorul evenimentului.

Crenguța RADOSAV

CAMPIONII AQUATIM: „NOI NU CĂUTĂM MINE ANTIPERSONAL, NOI CĂUTĂM MINE DE APĂ!”

un
de
VORBA

I've gotta make a stand/But I am just a man/I'm not superhuman/My voice will be heard today, (Skillet, Hero) – așa-i sună telefonul colegului nostru de la echipa de detecții pierderi Aquatim, campion național – împreună cu ceilalți 3 colegi de-ai săi – Augustin Blaga – la detecția pierderilor de apă.

Și uite cum, fără să anticipeze studiat contextul (doar vibrația transmisă), Augustin și-a ales cel mai potrivit ton de apel pentru ceea ce face, de-o viață, într-un domeniu similar căutărilor de mine antipersonal (de la aparatură, tactică, implicare, desfășurare de forțe), important, palpitant, fascinant. El și coechipierii lui sunt, într-adevăr, niște eroi în domeniul pierderilor de apă, pentru că o astfel de activitate încheiată fericit aduce cu sine mult bine întregii comunități. Știți și știm cu toții cât de agasantă este o... sincopă de pierderi minore sau majore de apă și cât de importanți sunt acești salvatori... de factură, bani, supărări, tensiuni.

Echipa Aquatim a reușit în vara aceasta, la Călărași, o performanță lăudabilă, odată ce a câștigat locul I la Concursul Național de detecție a pierderilor de apă Vasile Ciomoș. „Detectivii apei” Alin Anchidin, Augustin Blaga, Ioan Kiss și Daniel Parvan, au concurat cu alte 24 de echipe

Echipa detecției Aquatim, la Ziua Serviciilor Publice

Precizare importantă: premiul I este adjudecat pentru a doua oară de către Aquatim, câștigătoare și a primei ediții a concursului, în anul 2008.

Pentru cei neavizați, trebuie spus că acest concurs se adresează practicienilor, celor care își testează zilnic abilitățile și cunoștințele în bălta cu defectele ascunse ale rețelelor de apă. Concursul de la Călărași a constat în patru probe practice, a câte 30 minute fiecare, de localizare a pierderilor de apă din rețelele publice de distribuție, probe desfășurate pe teren, în condiții reale (și grele) de lucru. Concurenții au avut de identificat între unul și trei defecte de conductă pe fiecare tronson de rețea prezentat în competiție.

Colegii noștri vorbesc atât de pasional despre munca lor încât comparația din debut nu este deloc exagerată: „Îmi place la nebunie, e o provocare! Trebuie să fii în priză întotdeauna! Echipamentele sunt foarte importante, iar noi suntem dotați cu aparatură de ultima generație! Ne-am specializat, în toți acești ani, am făcut cursuri și am fost în schimburi de experiență, dar, da, pe teren, se află cea mai mare provocare, cu care te confrunți zilnic și pe care trebuie să o dovedești! E adevărat, căutăm acul în carul cu fân, dar și când îl găsim satisfacția e majoră!”, mai spune Augustin. Cu o eleganță admirabilă, în contextul recent obținutului premiu, Augustin a ținut să menționăm că diferența dintre locul 1 și locul 25 este frecvent de... doar un metru, pentru că „toți din țară sunt foarte buni!”.

Alin Anchidin și Ioan Kiss, pe teren

din România la competiția organizată de Asociația Română a Apei, de altfel foarte populară în rândul companiilor de profil.

În egală măsură, Alin, Nicu și Dani se declară fericiți și împliniți cu activitatea lor, cu premiul de la Călărași, insistă pe importanța echipei și a unei atmosfere de familie, muncesc cu mare drag în echipa de Detecție pierderi a Aquatim. Satisfacțiile există din plin – spre exemplu, să găsești un defect complex, chiar și după 4 ani! – sacrificiile idem – iarna, la -15 grade, să intri în spații greu accesibile și pline de apă –, dar plusurile depășesc întotdeauna minusurile, și asta-i tot ce contează.

Când vii la lucru cu drag și pleci erou al pierderilor de apă...e de prima pagină, metaforic, și nu numai. Întotdeauna mai rămâne ceva de învățat, echipa abia așteaptă să descopere ce!

„Suntem o echipă-familie, muncim, râdem, glumim, ne mai și certăm, dar ne împăcăm întotdeauna, suntem oameni fericiți! Mulțumim managementului

Daniel Parvan, Augustin Blaga și Ioan Kiss

Aquatim pentru implicare și colegilor pentru susținere! Premiul obținut la Călărași ne onorează pe toți!”, a spus, la rândul-i, șeful echipei, Alin Anchidin.

Pe locurile II și III s-au clasat echipele Companiei de apă Arad, respectiv ale Companiei de utilități publice Dunărea Brăila. Premiile acordate de organizatori și sponsori au constat în aparatură de specialitate pentru detecția pierderilor de apă.

Una dintre frumoasele tradiții ale competiției naționale impune câștigătorilor să fie gazdele următoare ediții, astfel că, în 2020, Aquatim va fi vioara întâi în organizarea acestui eveniment major. Vă ținem aproape de noi!

Crenguța RADOSAV

O imagine virală a lunii iulie o înfățișează pe Lizzie Daly, biolog, alături de o meduză uriașă. Spectaculoasa creatură i-a ținut companie lui Lizzie, o pasionată de scufundări, mai bine de o oră, în largul coastelor din Cornwall, Anglia.

Foto: Dan Abbott/SWNS, preluată din The Guardian

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Loredana Leordean

Redactori: Alin Anchidin

Crina Chirilă

Crenguța Radosav

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro

FOTOGRAFIA LUNII

